

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Hipolita,

Zaliczenie na trzy miesiące złp. 40
miesięczne złp. 4.

IMIONA SŁAWIŃSKIE.
Jutro Rusław

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0 Q R red w miarze. Paryskiej	Stożnie ciepła położ Reaumur	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery.	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
0	27° 6.00 644	7 12° 2	4. 74	Ws h dni słaby	Pogoda	
11 2	0. 266	7 22. 1	0. 74	Pn Wschodni słaby	Pogoda z Chmurami	
10	6. 34	7 17 7	6 1	.. .. średni	.. ..	

Cześć Urzędowa.

Nro 5736..

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI.
W SENACIE RZĄDZĄCYM

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Spowodowany edezwą Konsystorza Jlnego Dycezyi Krakowskiej pod dniem 21 b. m. i roku Nro 652. Wydział odnośnie do urzędzenia z dnia 26 Stycznia 1836 r. do Nru 469 w Dzienniku Rządowym Nro 7 i 8 oraz w Gazecie Krakowskiej ogłoszonego niniejszym ponawia takowe, ostrzegając Dzierżawców realności funduszowych, do zgromadzenia OO. Kamiedulów Bielańskich należących, niemniej debentów opłacających prowizyo od kapitałów tegoż zgromadzenia, nakoniec kupców i rzemieślników, zgola wszystkie osoby, styczność z témże zgromadzeniem mieć mogące iż wszelkie czynności i działania przełożonego Eremu Bielańskiego, bez zniesienia się z kommissarzem, z ramienia konsystorza delegowanym, JX. Wołskim Proboszczem Zwierzynieckim bez żadnego znaczenia pozostaną

kwity zaś, i rewersa, bez podpisu tegoż kommissarza wydawane, za nieważne poczytane będą. O czém informują się zarazem wszelkie władze krajowe, które równie w każdym względzie, kontrasygnowania kommissarza rzeczzonego w interessach Eremu Bielańskiego przestrzegać zechcą.

Kraków 28 lipca 1837 r.

Senator prezydujący,

X. WALCZYŃSKI.

(2r.)

Referendarz, L. Wolff

Nro 5763.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI
W SENACIE RZĄDZĄCYM

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do wiadomości publicznej iż w skutku uchwały Senatu rządzącego w dniu 21 lipca r. b. do Nru. 3290 zapadłej; odbywać się będzie w Bórze Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi w dniu 17 b. m. i roku licytacya *in minus* na wypuszczenie w jednoroczną entrepryzę oświecania latarniami mias-

sta Krakowa i jego przednieść to jest przez czas od dnia 1 października b. r. do ostatniego września r. 1838 trwać mającą. Cena pierwszego wywołania oznaczoną jest w kwocie złp. 17,974. Chęć licytowania mający, z wyłączeniem starozakonnych opatrzeni w *vadum* kwotę złp. 1800 wynoszące w miejscu i czasie powyż wspomnianych zgłosić się zechcą, o innych warunkach w Biórze Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policji w godzinach urzędowych dowiedzieć się można.

Kraków dnia 3 sierpnia 1837 r.

Senator przydujący
KIELCZEWSKI.

(2r.) Referendarz L. Wolff.

NOTARIUSZ PUBLICZNY

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Zawiadonia niniejszym, iż stósownie do uchwały Rady familijnej z dnia 22 lipca 1837 r. w opiece małoletnich po Zuzannie z Ruśkiewiczów Sapalskiej pozostałych, odbywać się będzie w dniu 14 b. m. i roku o godzinie 9tej rano w domu Nro 521 przy ulicy Floryańskiej w Krakowie, licytacya różnych ruchomości jako to: mebli, sukien, szkła, fajansów, porcellany, sreber, kosztowności, pociągów, tudzież wina różnego gatunku w beczkach i butelkach. Chęć licytowania mający, z gotowemi pieniędzmi przybyć raczą.

(3r.) Seb. Korytowski Not. Pub.

Dnia 22 sierpnia b. r. o godzinie 10 rano, a z południa o 3 w gmachu sukienniczych odbędzie się sprzedarz publiczna ruchomości to jest stołów, szaff, komnd orzechowych, kanap, krzesel, zwierciadel, zegarów, łózek, porcellany, dnbeltówki i innych zaraz za gotową zapłatę w monecie srebrnej *courant*.

Kraków dnia 10 sierpnia 1837 r.

Skorczyński, Kom. Sąd.

OBWIESZCZENIE.

Przez Ces. Król. Sąd Szlachecki Lwowski wszyscy Ci, którzy oryginalny wyrok kommissyi bankowej Warszawskiej z dnia 15go września 1803 roku z liczb serial. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Józefowi Kuczynskiemu co do summy 8612 dukatów 13 złp. 18 gr. na której częściowe zaspokojenie summa 2234 dukatów 16 złp. 18 gr. z massy Prota Potockiego przeznaczona, jest wydany, i przypadkiem zagubiony, posiadają, niniejszym wzywają się, aby takowy w przeciągu roku od dnia umieszczenia w gazetach tego uwiadomienia rachując, tym pewniej tutejszemu Sądowi Szlacheckiemu przedłożyli, ile w razie przeciwnym takowy za nieważny uznany i massa Prota Potockiego co do summy 2234 dukatów 16 złp. 18 gr. od wszelkiej odpowiedzialności z rzezonego dokumentu wynikającej, uwolnioną będzie.

Kraus.
Kilian.
Łoś.

Z. Rady c. k. sądu szlacheckiego,
(3r). Lwów dnia 26 czerwca 1837 r.

Część Polityczna.

— Bukarest 12 Lipca. —

Zmiany urzędników nastąpione w Turcyi, wykrywają zamiar rządu, zmniejszenia ich liczby, a to przez łączenie w jeden kilka małych paszalików, aby tym sposobem zaprowadzić oszczędność i podwyższyć władzę ludzi doświadczonych. Takiem urządzeniem stara się Porta usuwać także z urzędu, paszów podrzędnych i tych, którzy niedosyć jej widokom odpowiadają. Co do przemiany urzędów Emina paszy z Trikoli i Masztafy paszy adryanopolskiego, miano na względzie potrzebę dania Mustafia dowodów zadowolenia z jakim rząd uważa gorliwość jego, tudzież wynagrodzenia go za sprężyste znalezienie się przy ostatnim zamachu na życie sultana, a nakoniec potrzebę odmiennego postępowania z buntownikami Tessalii, to jest użycia prze-

biegłości, dobroci i łagodności, w miejscach surowych środków, któremi się Emin pasza odznaczał. Zresztą przeniesienie tego ostatniego do Adrianopola, nie ubliża mu w niczem, bo uiezmniejsza ani stopnia, ani znaczenia jego;

Zaraza na prawym brzegu Dunaju, straszliwe poczyniła spustoszenia; ledwie kilka miejsc pozostało wolnych od tej plagi. W Serbii żaden przypadek nie wydarzył się. Xiążę Miłosz, przez użycie dzielnych środków przeciwko zarazie, zabezpieczył kraj od tego nieszczęścia.

— Z Stambułu 5 Lipca. —

Zamęcie sultanki Atyi, zostało jeszcze wstrzymane, chociaż jej dwór i dom już są urzędzone. Jak widać, nte namyślił się jeszcze sultan, tymczasem zaś robią wielkie starania i zabiegi o jej rękę.

Lord Ponsonby proszony od angielskiego towarzystwa żeglugi parowej, utrzymującego okręty przewozowe pod Bujukdere, ażeby się wstawił za témże i wyjednał dozwole nie przewozu rzeczonymi statkami, odpowiedział iż niczego domagać się niebędzie, do czego prawa nie ma, ponieważ przewoźnicy stambulscy tak są biedni, iż odebranie im zarobkowości przez użycie statków parowych, mogłoby ich do rozpacz przywieść i zrządzić co gorszego.

Dla zapobieżenia mieszanu się dworzan do spraw publicznych, wydał sultan rozkaz, zabraniający każdemu bez różnicy, przystępu do sultańskiego pałacu, bez szczególnego Jego Wysokości wezwania. Wszystkie prośby do sultana mają być odtąd wręczane Wielkiemu wezyrowi, na ręce którego będą także dawana odpowiedź.

ROZMAITOSCI.

Mejerber nie tylko zajmuje się obecnie skomponowaniem opery komicznej, ale nadto i operą wielką. Od kilku dni bawi w swoim rodzinnym mieście *Berlinie*.—24 z. m.

zginął okropną śmiercią *P. Koking*, który się spuszczał z balonu Panów *Green* spadochronem przez siebie wynalezionym, natrafił nagle na wiatry krzyżowe. *Koking* wspólnie z Panami *Green* wzbił się balonem s ogrodu *Foxal* w *Londynie*. Grzmiące okrzyki tłumnie zebranej publiczności, towarzyszyły pysznemu wzniesieniu się w atmosferę, a żeglarze wesoło powiewali swojemi chorągwiemi do zgromadzonych widzów. Muzyka przesłała im melodyjne tony w sferę wyższą, balon w pół godziny znikł w oddaleniu i jednocześnie rozeszła się publiczność. Niejaki *P. Underwood*, który konno galopował za kierunkiem balonu, widział jak Panowie *Green* w okolicy *Blakhid* po przecięciu liny trzymającej spadochron, zaczęli się spuszczać z nadzwyczajną szybkością. Skutkiem napotkania na wiatry krzyżowe, cała machina zaczęła się kołysać, aż w końcu z wysokości stóp kilkuset, oderwał się koszyk mieszczący Pana *Koking*. *P. Underwood* pospieszył na miejsce i znalazł nieszczęśliwego okropnie zgruchotanego, passującego się ze śmiercią. Nazajutrz tłumy ludu zgromadziły się przy *Roxalu*, dla dowiedzenia się co zaszło z balonem. — Przed kilką dniami w Paryżu, 6 młodych dam udalo się fikakrem do lasku *Winsen*. Stangret pomiarkował, że jakaś tajemnica pauuje przy tém kobiecem zgromadzeniu, nadewszystko 'gdy 2 z nich zdawały się nadzwyczaj wzruszone. Jwsamięj rzeczy była też przyczyna, albowiem owe Damy były to przyjaciółki, z których jedna drngiej wyrwała kochanka. Zwiedziona wyzwala rywalkę na pistolety; pojedynek został przyjęty, i w tym to celu w towarzystwie sekundantek udano się do lasku. Rywalki kolejno wystrzeliły; lecz pistolety tak były małe i tak słabo nabite przez niedoświadczone ręce; iż żadną miarą szkody zrządzić nie mogły. Zwaśnione upodobawszy sobie tę zabawkę, chciały powtórnie wystrzelić, lecz na to nie dozwoliły sekundantki, uważając się za dosyć szczę-

śliwe z pozbycia takiego strachu. Nastąpiło pojednanie, i wszystkie Damy zgodnie wróciły do stolicy. — Wiadomość ta, wymaga jednak potwierdzenia a mianowicie czy pistolety nie były robione z cukru?—

O początku materyałów piśmiennych, mianowicie papieru do pisania.

Używanie liści zamiast papieru do pisania, wywodzi swój początek od najdawniejszej starożytności; dotąd nawet, liście używane są nader często w tym sposobie na Wschodzie. — Ztąd poszedł wyraz *folio*, z łacińskiego *folium* po francuzku *feuille*, znaczącego pierwiastkowo *liść*, a następnie przez przenośnię, *arkusz papieru*, *stronnicę książki*. Wyraz *liść*, w słowiańskich narzeczcach, zdaje się także od *liścień* pochodzić (*) zapewne przodkowie nasi, zanim pismo poznali, rozmaitych liści do ułatwiania swęj korrespondencyi używali. Kora drzew, której ślady użycia, we wszystkich znajdują się wiekach, zastąpiła liście. Rzadko bardzo używano kory zewnętrznej drzew jako nie gładkiej i łamiącej się, ale najwięcej kory wewnętrznej, a mianowicie lipowej. Rzymianie nazwali ją *liber*, zaczęło poszło nazwisko łacińskie *liber*, *książka*. Dla łatwiejszego noszenia ksiąg z kory lipowej składających się, zwijano je na wałek, wówczas przebierały one nazwisko *volumen*. Później zastosowano ten wyraz do zwiteków papieru i pergaminu, a wyraz *volumen* przeszedł aż do naszych czasów i znaczy *tom dzieła*, po francuzku *volume*. Dawno manuskrypta na korze, są nader rzadkie; używanie kory do pisania ksiąg, trwa dotąd na Wschodzie, a mianowicie u Birmanów. Mieszkańcy dawnęj Skandynawii i Saxonowie używali także kory na księgi, a mianowicie kory bukowej. Buk w języku anglosaxońskim, nazywa się *bock*, z tąd poszedł wyraz angielski *book*, książka. Dotąd znajdujemy książki a nawet listy, dawnych Skandynawów,

na korze pisane. Niedawno odkryto ciekawą nader bibliotekę tego rodzaju w Azji; książki są długie i wąskie, stronnice z kory grubiej i pokostowanej, pismo białe na tle czarnem.

Najdawniejszy papier robiono z trzciny rosnącej na brzegach *Nilu*, *papyrus* zwanej, z kąd poszło nazwisko *papier*, we wszystkich prawie językach. Aż do dni naszych, ten rodzaj trzciny nie był dobrze znany, a nawet i teraz nie wiemy z pewnością, z jakiej to trzciny papier ten robiono; powszechnem jest tylko mniemaniem, że to był rodzaj, podług Linneusza, *cyperus papyrus* zwany, rosnący na brzegach rozmaitych rzek Wschodu, oraz na wyspie ś. Trójcy. Grecy nazywali ten papier *biblos*, który to wyraz, aż do naszych przeszedł czasów i znaczy teraz głównie księgi pismo święte obejmujące: biblię nowego i starego testamentu.

Niewiadomo jest, jakim sposobem i odkąd papier ze trzciny *papyrus* wyrabiać zaczęto; to tylko jest pewna, żeżna 300 lat przed Alexandrem W. fabryki papieru w Memfis istniały.

(Dokończenie nastąpi.)

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 11 do 12 Sierpnia.

Godefroy Karol, Kwendin Karol, Kalinkowski Józef, Rogawski Nepomucen, z Polski; — Festeti Kapit, hr, Bielski Antoni, Przyburowska Marya, Schontag Daniel, Pieniążek Witalis, Stamirowski Tomasz, z Galicyi; — Niesiolowski Józef, Fraustaedler Berto, Laehmann jen' ross., z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

De Laurans Stanisław, Zagórowski Jakób, Kaliciński Józef, Chodylska Julia; Górajski Józef, Lipińska Salomea, Hüssli Kasper, do Polski; — Dębowski Romuald, Piek Ignacy, Ostermann Johan, do Galicyi; — Wichliński Piotr, do Austrii; — Sardeli Jakób, do Pruss.

(*) Może też i z łacińskiego *Epistola* co podobniejsze do prawdy. — (P. R.)